

Beroep ingesteld op 30 mei 2019 — Mubarak/Raad**(Zaak T-327/19)**

(2019/C 255/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Caïro, Egypte) (vertegenwoordigers: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith en F. Holmey, solicitors)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2019/468 van de Raad van 21 maart 2019 ⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2019/459 van de Raad van 21 maart 2019 ⁽²⁾, voor zover dit besluit en deze uitvoeringsverordening verzoeker betreffen, en
- verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Eerste middel: verweerder heeft nagelaten om na te gaan of de Egyptische autoriteiten verzoekers grondrechten, met name uit hoofde van de artikelen 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in acht hebben genomen waar het gaat om de procedure en onderzoeken waarop verweerder zich heeft gebaseerd.
2. Tweede middel: verweerder heeft beoordelingsfouten gemaakt door te oordelen dat was voldaan aan het criterium om verzoeker op te nemen in de lijst als bedoeld in artikel 1 van besluit 2011/172/GBVB van de Raad van 21 maart 2011 ⁽³⁾ en artikel 2 van verordening (EU) nr. 270/2011 van de Raad van 21 maart 2011 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Besluit tot wijziging van besluit 2011/172/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen vanwege de situatie in Egypte (PB 2019, L 80, blz. 40).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening tot uitvoering van verordening (EU) nr. 270/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte (PB 2019, L 80, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen vanwege de situatie in Egypte (PB 2011, L 76, blz. 63).

⁽⁴⁾ Verordening betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte (PB 2011, L 76, blz. 4).

Beroep ingesteld op 4 juni 2019 — Google en Alphabet/Commissie**(Zaak T-334/19)**

(2019/C 255/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Google LLC (Mountain View, Californië, Verenigde Staten), Alphabet, Inc. (Mountain View) (vertegenwoordigers: C. Jeffs, advocaat, J. Staples, solicitor, D. Beard QC en J. Williams, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Commissie van 20 maart 2019 in zaak COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense) (geheel of gedeeltelijk) nietig verklaren;
- bijgevolg, of subsidiair, de aan verzoeksters opgelegde boetes nietig verklaren of verlagen in het kader van de uitoefening van de volledige rechtsmacht van het Gerecht, en
- in ieder geval de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dit verzoek strekt tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 maart 2019 inzake een procedure op grond van artikel 102 VWEU en artikel 54 EER-Overeenkomst (AT.40411 — Google Search (AdSense)). Verzoeksters verzoeken de nietigverklaring van elk van de drie vastgestelde inbreuken, van de vaststelling dat er sprake was van een enkele voortdurende inbreuk, en van de oplegging van een boete.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vijf middelen aan.

1. Eerste middel: in het bestreden besluit is de markt onjuist gedefinieerd en derhalve de machtspositie onjuist beoordeeld. In het bijzonder stelt het bestreden besluit ten onrechte vast dat:
  - zoekadvertenties en andere advertenties dan zoekadvertenties niet met elkaar concurreren;
  - rechtstreeks verkochte advertenties en indirecte advertenties niet met elkaar concurreren.
2. Tweede middel: het bestreden besluit bevat de onjuiste beoordeling dat de zogenaamde exclusiviteitsclausule van Google („Site-Exclusivity Clause”) misbruik vormt. Het bestreden besluit:
  - karakteriseert de „Site-Exclusivity Clause” onterecht als een exclusieve leveringsverplichting;
  - stelt ten onrechte vast dat in het besluit niet diende te worden onderzocht of het aannemelijk was dat de „Site-Exclusivity Clause” mededingingsbeperkende gevolgen kon hebben;
  - toont niet aan dat het aannemelijk was dat de „Site-Exclusivity clause”, hoe zij ook wordt gekwalificeerd, de mededinging kon beperken.
3. Derde middel: het bestreden besluit stelt ten onrechte vast dat Google's clausule inzake de premium plaatsing en minimale Google advertentie („Placement Clause”) misbruik vormde. Het bestreden besluit:
  - karakteriseert de „Placement Clause” op ondeugdelijke wijze;
  - toont niet aan dat het aannemelijk was dat de Placement Clause de mededinging kon beperken.

4. Vierde middel: het bestreden besluit stelt ten onrechte vast dat de clausule inzake toestemming voor gelijkaardige advertenties van Google („Modification Clause”) misbruik vormde. Het bestreden besluit:
- toont niet aan dat het aannemelijk was dat de Modification Clause de mededinging kon beperken;
  - subsidiair: laat ten onrechte buiten beschouwing dat de Modification Clause objectief gerechtvaardigd was omdat de clausule de websitebezoekers, adverteerders en Google beschermde en/of dat eventuele uitsluitingseffecten werden gecompenseerd door de voordelen van de clausule.
5. Vijfde middel: het bestreden besluit legt ten onrechte een boete op en de berekening van die boete is onjuist. Het bestreden besluit:
- houdt ten onrechte geen rekening met het gebrek aan opzet en onachtzaamheid van Google, noch met het feit dat de Commissie deze zaak had gekozen om toezeggingen te verkrijgen;
  - subsidiair: de boeteberekening is onjuist;
  - nog meer subsidiair: het evenredigheidsbeginsel wordt niet nageleefd.

Beroep ingesteld op 31 mei 2019 — BZ/Commissie

(Zaak T-336/19)

(2019/C 255/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: BZ (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit van de Europese Commissie van 25 juli 2018 om haar na een voortijdig opgesteld rapport over de proeftijd te ontslaan nietig te verklaren;
- de Commissie te veroordelen om haar de volgende vergoedingen te betalen:
  - 5 000 EUR voor de immateriële schade die zij door het ontslagbesluit heeft geleden;
  - 5 000 EUR voor de reputatieschade die zij door het ontslagbesluit heeft geleden;
  - 10 000 EUR voor de materiële schade veroorzaakt door de schadelijke gevolgen die het ontslagbesluit voor haar gezondheid heeft gehad;
  - 58 900 EUR voor de materiële schade verband houdende met het verlies aan inkomsten als gevolg van haar onregelmatig ontslag;